

lade personen, før den idømte straf er afsonet. Domstolen kan dog træffe beslutning om strafnedsættelse; og skal tage stilling hertil, når personen har afsonet to tredjedele af straffen eller 25 år af en livstidsdom.

I den afsoningsaftale, som Sverige har indgået med Jugoslavien-tribunalet, er det et generelt vilkår om, at Sverige skal underrette justitssekretæren ved tribunalen, såfremt det efter svensk ret bliver relevant at prøveløslade eller benåde den domfældte. Tribunalen kan på denne baggrund fremføre de synspunkter, som underretningen giver anledning til. Inden de nationale myndigheder træffer endelig afgørelse i sagen, kan tribunalen beslutte at overføre den dømte til fortsat afsoning i et andet land. Denne ordning indebærer på den ene side, at tribunalen bevarer retten til at afgøre, om en dømt skal forblive fængslet, og på den anden side, at det oprindeligt udpegede afsoningsland (Sverige) ikke forpligtes til at opretholde fængslingen (i Sverige) af en person, som efter svensk opfattelse bør prøveløslades eller benådes.

En lignende ordning må overvejes i forbindelse med indgåelse af en eventuel aftale mellem Danmark og Den Internationale Straffedomstol om fuldbyrdelse. Domstolen har efter artikel 104 en tilsvarende adgang som tribunalen til på et hvilket som helst tidspunkt at beslutte at overføre en domfældt til et fængsel i en anden stat.

11.2.3. Danmark er ikke efter statutten – og vil ikke efter en eventuel indgåelse af en generel aftale med domstolen om fuldbyrdelse være – forpligtet til at imødekomme enhver anmodning om fuldbyrdelse her i landet af straf mv., der er pålagt af Den Internationale Straffedomstol. Justitsministeren vil således i konkrete tilfælde kunne afslå at træffe bestemmelse om, at straf mv., som er pålagt af Den Internationale Straffedomstol, kan fuldbyrdes her i landet.

Dette vil bl.a. kunne komme på tale i tilfælde, hvor fuldbyrdelsen måtte indebære en sådan fravigelse af grundlæggende danske regler, at fuldbyrdelsen ikke bør finde sted her i landet. Endvidere vil praktiske hensyn, herunder utilstrækkelige anbringelsesmuligheder, i konkrete tilfælde kunne begrunde, at fuldbyrdelsen ikke finder sted her i landet.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, er på denne baggrund affattet således, at justitsministeren kan bestemme, at straf mv., som er pålagt af domstolen, kan fuldbyrdes her i landet efter reglerne i statuttens kapitel 10. Det foreslås, at justitsministeren i medfør af § 3, stk. 6, kan fastsætte nærmere regler om sådan fuldbyrdelse, herunder på grundlag af overenskomst med domstolen.

Det foreslås samtidig, at fuldbyrdelsen i videst muligt omfang skal ske efter danske regler (jf. herved lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf mv., der træder i kraft den 1. juli 2001), og at fuldbyrdelsen ikke må medføre en skærpelse af domfældtes straffetretlige situation.

Endelig foreslås det, at justitsministerens afgørelse altid vil skulle forelægges retten til godkendelse, jf. lovforslagets § 3, stk. 3. Herved sikres i lighed med den bestående ordning på området, at der som grundlag for fuldbyrdelse her i landet af en dom afsagt af Den Internationale Straffedomstol altid vil foreligge en dansk dom.

11.2.4. Efter fuldbyrdelsen af en frihedsstraf kan den pågældende, hvis vedkommende ikke er statsborger i afsoningsstaten, overføres til en anden stat, der har pligt til eller har indvilliget i at modtage den pågældende. Statutten tillader også, at den pågældende i overensstemmelse med national lovgivning udleveres til tredjestat til retsforfølgning eller straffuldbyrdelse, men dog kun hvis vedkommende frivilligt forbliver på afsoningsstatens territorium i mere end 30 dage efter løsladelsen. Der henvises til statuttens artikel 107 og 108.

Efter dansk udlændingelovgivning må en udlænding, medmindre udlændingen er nordisk statsborger eller er fritaget for krav om opholdstilladelse, kun opholde sig i Danmark ud over de tidsrum, hvor udlændingen som EF/EØS-statsborger, som tredjelandsstatsborger omfattet af EF-reglerne om fri bevægelighed, som visumfri udlænding eller i medfør af et udstedt visum er berettiget til at opholde sig i Danmark, såfremt udlændingen har opholdstilladelse.

Såfremt Danmark samtykker i at modtage domfældte, ikke-nordiske statsborgere uden en gældende opholdstilladelse i Danmark til strafafsoning i Danmark efter statuttens artikel 103, vil de pågældende kunne indrejse i Danmark uden visum og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indrejsen, såfremt de er fritaget for visum. Såfremt de pågældende er visumpligtige, vil Udlændingestyrelsen kunne udstede visum med ret til indtil 3 måneders ophold i Danmark. Efter udløbet af den visumfri periode henholdsvis af visummet må domfældte efter Indenrigsministeriets vurdering henvises til et »tålt ophold« her i landet uden opholdstilladelse under resten af afsoningsperioden. Efter Indenrigsministeriets vurdering foreligger der sådanne hensyn til at sikre straffuldbyrdelse af de domme, der er afsagt af Den Internationale Straffedomstol, at udlændingen må kunne henvises til at opholde sig her i landet i form af et »tålt ophold« under strafafsoningen.